

Een stukje van

Geliefd mens,

Het begon heel lang geleden

met een hele grote knal.

Waardoor dat kwam weet niemand,

maar toen was er een heelal.

En daar ben ik een stukje van,

net zoals jij, dat weet je.

En daarin zitten wij dus op

een piepklein blauw planeetje.

Daar barst het van het leven,

zo rijk en zo bijzonder.

Dat is in dat heelal misschien

het allergrootste wonder.

Een wonder dat zo groot is,

veel groter dan je ziet.

Een wonder waar ik elke dag

een beetje van geniet.

Soms hoor je een lied dat je niet meer vergeet. Dat had ik met het nieuwe kinderkoorlied Het wonder. Het lied gaat over iets wat kinderen vaak heel goed kunnen: zich verwonderen. Dat betekent dat je met aandacht kijkt naar de dingen om je heen en ontdekt hoe bijzonder ze zijn.

Kinderen kunnen opeens stilstaan bij een slak die over de stoep kruipt. Of kijken naar een regenboog na een flinke regenbui. Of blij worden van een vriendelijke glimlach. Dingen die misschien heel gewoon lijken, maar eigenlijk heel bijzonder zijn. Kinderen laten ons zien dat er elke dag iets nieuws te ontdekken valt.

Volwassenen zijn vaak druk. We moeten van alles doen en hebben soms haast. Daardoor zien we niet altijd hoeveel moois er om ons heen gebeurt. Toch is het belangrijk om af en toe stil te staan en goed te kijken. Want als je aandacht hebt voor wat er om je heen gebeurt, ontdek je dat er iedere dag iets is om van te genieten.

Misschien herken je dat wel. Soms raak je zo gewend aan iets moois, dat je vergeet hoe bijzonder het eigenlijk is. Of je kijkt vooral naar een scherm en merk je niet meer wat er om je heen gebeurt. Daarom is het goed om nieuwsgierig te blijven en met een open blik naar het leven te kijken. Open voor nieuwe ontdekkingen, mooie momenten en de mensen om ons heen.

In het lied wordt gezongen : 'En daar ben ik een stukje van, net zoals jij.' Dat vind ik een mooie gedachte. Niemand staat alleen. We horen allemaal bij elkaar. We zijn onderdeel van dezelfde wereld en van hetzelfde grote wonder.

Stel je voor dat iedereen weet én voelt dat we bij elkaar horen. Dat we allemaal een klein stukje zijn van een groot en bijzonder geheel. Dat we dat niet alleen begrijpen met ons hoofd, maar ook voelen in ons hart. Dan hoeven we niet bang te zijn als dingen soms onzeker of moeilijk zijn. We mogen erop vertrouwen dat we niet alleen zijn. Dat vertrouwen helpt ons elke dag en geeft ons moed om verder te gaan. Het wordt dan niet zomaar een gevoel dat komt en gaat, maar iets waarop we kunnen bouwen en dat ons draagt in het leven

Met een hartelijke groet,

Broeder Marten van der Wal

Aandacht voor jeugd